

ude hos Befolkningen. Thi tager man Kornet ved at stramme Ligningen, saa tager man det uanset Befolkningens Evne til at levere det; ved Køb derimod tager man Kornet dér, hvor det findes. Her ser jeg ganske bort fra Overprisen; Ministeren vil vide, at min Interesse er ikke gaaet i Retning af denne Overpris.

Jacob Christensen: Hvis vi levede under normale Forhold, var der jo ingen Tvivl om, at man vilde lade Kornet blive ude hos Landmændene til saadan Anvendelse, som de mente var bedst for deres Bedrift. Men Forholdene er jo en Gang ikke normale, derfor maa Staten gribe regulerende ind og faa bragt det til Veje, som er nødvendigt til Tilfredsstillelse af Befolkningens væsentligste Livsforhold. Dette er jo i det hele Grundlaget for det Forslag, vi arbejder med. Naar det ærede Medlem udtaler, at han hellere vil lade Kornet blive ude hos Landmændene, saa de derigennem blev sat i Stand til at opretholde den fornødne Svineavl, har det jo netop i Kornloven for indeværende Aar været forudsat, at Staten skulde tilvejebringe en Beholdning, som skulde anvendes til de mindre Landbrug med Svineavlens Fremme for Øje. Desværre blev Høsten saa ringe, at man ikke ad den Vej kunde yde det mindre Landbrug den Hjælp til Fremme af Svineavl, som man fandt fornøden; men Tanken er altsaa ikke ukendt. Som sagt, hvis Forholdene var normale, vilde man ikke gribe ind. Men det er nødvendigt at gøre det under de nuværende Forhold for at sikre Befolkningen de fornødne Fødemidler. Det er imidlertid klart, at det — som Vilkaarene er — ikke altid kan komme til at gaa efter; hvad der er mest fordelagtigt for Landbruget.

Jørgen Jensen: Jeg vil blot gøre det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) opmærksom paa den Forskel, der er imellem Kornloven for 1917 og Kornlovsforslaget i Aar. Kornloven levnedte ikke det mindre Landbrug nogen Fradragsret, men det gør det foreliggende Lovforslag.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) erkender altsaa, at Foldtalsberegning og Jordværdiberegningen for de store Omraaders Vedkommende er væsentlig overensstemmende; at der ej heller er store Afvigelser, naar man stiller de enkelte Amter

overfor hinanden, men, siger det ærede Medlem, Afvigelserne bliver betydelig større, naar vi foretager en Sammenligning mellem de enkelte Kommuner. Det er højst sandsynligt; men der er derved i Virkeligheden ikke paavist noget som helst om, at Foldbedømmelsen igennem de 5 Aar er foretaget paa en saadan Maade, at den skulde indeholde et paalideligere Grundlag for Kornværdien end den for nylig fastsatte Jordværdi med de i Lovforslaget givne Fradragsregler og med Adgang til Revision af Jordværdien, saa at det bliver en Art Dyrkningsværdi, man faar frem. Man vil rimeligvis, hvis man opstiller Foldberegning og Jordværdiberegning overfor hinanden indenfor de forskellige Kommuner, faa ret forskellige Leveringer, og man vil da opnaa at se en Række Kommuner staa overfor hinanden, stridende om, hvilken af de to Metoder der gav den mest fordelagtige Kornlevering, med en Tilbøjelighed til at holde sig nærmest til den, som gav dem den fordelagtigste Beregning. Men der er altsaa intet som helst paavist, hvoraf man kan slutte, at Foldtallet er et sikrere Grundlag end Jordværdien.

Til det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) skal jeg bemærke, at Overprisen er en Nødvendighed, hvis man overhovedet vil have indkøbt Korn, da Landbrugerne jo ellers med Fordel kan anvende Kornet paa anden Maade. I det Øjeblik man altsaa bestemmer, at alt Kornet skal indkøbes, fastsætter man med det samme, at Overpris skal betales, og derigennem indeholder Overgangen fra Ligning af Korn til Vareudveksling til fuldt Indkøb af dette Kvantum en Begunstigelse for det kornproducerende Landbrug.

Det ærede Medlem sluttede, at mine Betæneligheder vedrørende Befolkningens Forsyning med Levnedsmidler var mindre end hans, og han sagde herom, at alt afhænger jo dog af den kommende Høst her i Landet. Deri er jeg enig med det ærede Medlem. Det er den kommende Høst, som vil afgøre, hvorledes vort Folks Ernæringsvilkaar i Høstaaret 1918—19 skal blive; intet, som vi bestemmer her, kan tilnærmelsesvis have den Indflydelse paa Ernæringsvilkaarene, som netop Høstens Udfald. Mine Betæneligheder og det ærede Medlems Betæneligheder vil altsaa falde sammen, naar vi ser hen til den kommende Høst ud fra en Frygt for, at den skulde blive for ringe; men de maa i samme Grad blive mindre, hvis vi ser hen til den kommende Høst med Haab